

# H L A S MUČEDNÍKŮ



ČLEN  
MEZINÁRODNÍ  
KŘESŤANSKÉ  
ASOCIACE  
ICA

MUČEDNÍCI KŘESŤANSKÉ VÍRY  
/SKRYTÉ KAMENY V NAŠICH ZÁKLADECH/  
MARIE SLESSOROVÁ (1849–1915)

3

2005

Marie se narodila do chudé skotské rodiny. Bohužel, tato rodina nepatřila k těm šťastným. Marie, druhé ze sedmi dětí, musela jít pracovat již v jedenácti, aby mohla rodina vůbec přežít. Když dostala mzdu, musela jí Marie ukrýt před svým otcem, který byl alkoholik a všechny peníze by místo za jídlo pro rodinu utratil za kořalku.

Díky vlivu sousedky se Marie stala opravdovou křesťanskou. Když později slyšela o smrti Davida Livingstona, rozhodla se odejít jako misionářka do Calabaru, dnešní součásti Nigérie. Tehdy se tomu území přezdívalo „Hrob bělocha“.

Když se dostatečně naučila tamní jazyk, začala navštěvovat vesnice domorodců bez tlumočnicka. Ostatní ji varovali, že je to pro ní velmi nebezpečné, aby cestovala sama, ale ona byla přesvědčená, že se na cestu doptá lidí. Kdykoli se naskytla příležitost, požádala nějakého misionáře nebo domorodce, aby jí vzal sebou do jeho vesnice. Slyšela vždy tutéž odpověď: „Přijeď o život, tam nemůžeš jít.“

Marie také začala vyučovat domorodé děti, starat se o nemocné a adoptovala sedm bezprizorních afrických dětí. Bojovala s malárií, steskem po domově, bolestivými vředy a opuštěností, ale přesto svou prací vydláždila cestu pro budoucí Kristovy dělníky v Calabaru.

Marie také mezi kmeny Calabaru bojovala s kouzelnictvím a pověrou. Domorodci zde věřili, že dvojčata jsou prokletá, a proto je lidé často zabili a jejich matku vyhnali z kmenové komunity. Když ve vesnici zemřel „velký muž“, bylo běžné, že následně zabili všechny jeho ženy a otroky, aby mu

*Pamatujte na vězně,  
jako byste byli  
uvězněni s nimi;  
pamatujte na ty,  
kdo trpí, vždyť i vás  
může potkat utrpení.*

*pokračování na str. 1*

ŽIDŮM 13,3

## NAKLADATELSTVÍ STEFANOS NABÍZÍ:

- Rasooli & Allan – *Lékař z Kurdistánu*  
Příběh o obrácení muslimského mullaha.  
A5, 134 stran, cena 67 Kč.
- Richard Wurmbrand – *Vítězná víra*  
Inspirující čtení na téma křesťanské víry a svědectví. 12×18 cm, 176 stran, cena 110 Kč.
- Ken Anderson – *Smělý jako beránek*  
Životní příběh známého čínského křesťanského disidenta. A6, 170 stran, váz. 127 Kč.
- Pavel Rejchrt – *Dvanáct kázání*  
Sbírka kázání českého malíře, básníka a literáta z posledních deseti let, ve kterých se autor zamýšlí nad duchovní situací současného křesťanstva i společnosti.  
Váz. brožura, 14×19 cm, 96 stran, 137 Kč.
- John Bunyan – *Milost přehojná*  
Duchovní autobiografie Johna Bunyana.  
11,5×17,5 cm, 192 stran, cena 147 Kč.
- John R. Weinlick – *Hrabě Zinzendorf*  
Životní příběh hraběte Mikuláše Ludvíka Zinzendorfa, nejvýznamnějšího představitele Obnovené Jednoty bratrské. Vázaná brožura, 12×19 cm, 232 stran, cena 165 Kč.
- Hermann Hartfeld – *Víra navzdory KGB*  
Autentické vyprávění o pronásledování křesťanů v Sovětském svazu v šedesátých letech.  
12×19 cm, 304 stran, cena 167 Kč.
- Richard Wurmbrand – *Kristus na židovské cestě*  
Autor – sám židovského původu – uvažuje na židovské téma.  
12×18 cm, 248 stran, cena 165 Kč.
- Sam Wellman – *William Carey*  
Kniha o životě anglického misionáře v Indii.  
Vázaná brožura, 12×19 cm, 160 stran, cena 157 Kč.
- Milena Kolmanová – *Kruh z maličkých*  
Povídky evangelické spisovatelky z prostředí lyrické jihočeské krajiny z období válečných a poválečných let. Vázaná, 11,5×17,5 cm, 160 stran, cena 137 Kč.
- Mike Fearon – *Martin Luther*  
Beletrizovaná biografie jedné z klíčových postav historie křesťanství.  
Vázaná brožura, 12 × 19 cm, 112 stran, cena 155 Kč.
- Anatolij Granovskij – *Byl jsem agentem NKVD*  
Memoáry agenta sovětské tajné služby, působícího krátce také v poválečném Československu.  
Vázaná s přebalem, 12×19 cm, 288 stran, cena 235 Kč.
- Tom White – *Akce Kuba*  
Po sedmnácti měsících vězení na Kubě vypráví autor vzrušující příběh církve trpící za „třtinovou oponou“.  
A6, 230 stran, cena 73 Kč.
- Darlene Deiblerová-Roseová – *Ve stínu vycházejícího slunce*  
Podivuhodný příběh americké misionářky v japonském zajetí za druhé světové války.  
Vázaná s přebalem, 12×19 cm, 288 str., cena 238 Kč.
- Richard Wurmbrand – *Vězeňské zdi kdyby promluvíly*  
Autorova kázání, sestavená na samovazbě, která jsou pozoruhodným a jedinečným dokumentem o hlubinách křesťanské víry uprostřed nelidského teroru a zoufalství.  
Vázaná, 12×18 cm, 136 stran, cena 175 Kč.

Nabízené knihy z nakladatelství STEFANOS si můžete objednat na naší adrese, uvedené na zadní straně obálky. Poštovné ani balné není účtováno.

Ukázky knih naleznete na internetové adrese [mucednici.prayer.cz](http://mucednici.prayer.cz) (nebo [www.mucednici.prayer.cz](http://www.mucednici.prayer.cz))

# Richard Wurmbrand napsal...

JAK JE NA TOM TVÁ DUŠE?



*„Uslyšíte-li dnes  
jeho hlas, nezatvr-  
zujte své srdce.“  
(ŽIDŮM 4,7)*

**Drazí bratři a sestry!**

**Evangelia nám vyprávějí o třech vzkříšeních, která vykonal Pán Ježíš: vzkříšení syna vdovy z Naim; vzkříšení dcery Jairovy; a vzkříšení Lazara.**

Tři lidé byli přivedeni ze smrti opět k životu, zatímco tisíce a desetitisíce lidí zůstalo ve svých hrobech. Vdovy a matky musely pohřbívat své milované, jednoho za druhým, aniž by byli vzkříšeni.

Pán Ježíš však vzkřísil tyto tři, aby zjevil, že on má moc nad životem a smrtí. Tím podal židovskému lidu i celému světu důkaz, že je pravý Spasitel a Vítěz nad smrtí.

Je to nakonec stále on, kdo prohlašuje, že každému člověku je uloženo zemřít. Je pro člověka dobrou věcí zemřít, stejně jako je dobré pro malé kuřátko, když se vyklube z vajíčka. Stejně jako by pro takové kuře nebylo nijak radostné, kdyby se muselo vrátit nazpět do vejce, tak jsem si jist, že Lazar, dcera Jairova, ani mladík z Naim příliš nejásali, když museli odejít z ráje, kde jim bylo jistě mnohem lépe. Museli ale pochopit, že je nezbytné jít nazpět, a to na důkaz Božího zá-sahu a zjevení moci Spasitele.

*pokračování z 1. str. obálky*

pomáhali v jeho příštím životě. Jejich kmenové náboženství obsahovalo i další kruté zvyky včetně divokých rituálů, které měly nemilosrdně rozhodnout vinu či nevinu vdovy, která byla automaticky obviněna z čarodějnictví. Díky Mariinu učení upouštěl od těchto hrůzostrašných praktik jeden kmen za druhým.

Kdykoli Marie uslyšela o nějakých potížích, spěchala na scénu. Domorodci se připravovali do boje, muži tančili, křičeli na své protivníky výhrůžky, malovali se válečnými barvami a jejich kopí a štíty se blyštily na slunci. Na žerdích jim mávaly lebky a skalpy předechozích obětí.

Ale právě když se obě strany již chtěly do sebe pustit, spatřili, jak mezi nimi stojí malá, zdánlivě klidná žena. „Jdi z cesty, Ma! Bojujeme!“ Avšak Marie křik válečnicků ignorovala a neustoupila. „Sťřílejte, jestli se odvážíte!“ Marie je prosila, aby byli k sobě mílořdní a navrhla jim posadit se pod strom do stínu a společně rozmlouvat. O několik hodin později byli muži již mnohem klidnější a nakonec se vrátili domů bez krveprolití.

Časem přijali mnozí domorodci evangelium. Modly z vesnic postupně mizely a místo nich rostly malé dřevěné kostelíky. Také vznikl nový soudní systém, který byl založen na společném rokování a prvním soudcem se stala Marie.

Marie Slessorová zemřela v Africe v roce 1915 ve věku 66 let. Dnes vysílají nigerijské církve více jak tisíc misionářů, aby šířili evangelium, které jim kdysi přinesla odvážná Marie a další, kteří ji následovali.

– *Hlas mučedníků, USA*

## ■ Saúdská Arábie

### PÁLENÍ BIBLÍ

Všechny americké skupiny pro lidská práva hovoří o tom, že vláda Saúdské Arábie důsledně skartovává nebo pálí Bible, které nachází u lidí přicházejících do země (viz článek Hlas mučedníků 2/2005, str. 13). Tato zpráva se objevila po nedávném incidentu okolo údajného znesvěcení koránu americkými vojáky na kubánské základně Guantanamo.

„V rámci oficiální politiky vláda ničí nebo pálí Bible, kříže či jiné křesťanské předměty,“ prohlásil na svých internetových stránkách Saúdský institut.

Ačkoli je Bible islámem považována za svatou a mnohokrát je zmiňována v koránu, Bible je v Saúdské Arábii zakázána a úřady každý výstisk konfiskují a ničí,“ uvádí se ve zprávě amerických skupin pro lidská práva.

V jiném článku, publikovaném v květnu ve *Wall Street Journal*, oslovuje ředitel Saúdského institutu Ali Al-Ahmed své saúdské krajany: „Jako muslimové nesmíme být tak velkorysí jako naši křesťanští a židovští protějškové v respektování jiných svatých knih a náboženských symbolů. Saúdská Arábie zakazuje dovoz a vystavování křížů, Davidových hvězd i dalších náboženských symbolů, které wahhábovské vedení neschvaluje,“ pokračuje Al-Ahmed. „Televizní programy, které ukazují křesťanské duchovní, kříže nebo Davidovy hvězdy jsou cenzurovány.“

Islámské duchovní odsoudili údajné znesvěcení koránu americkými vojáky a vyjádřili dokonce názor, že by měli za to být souzeni islámským soudem. Avšak jejich hlas odsuzující ničení Biblí saúdskou vládou dosud slyšen nebyl.

Ačkoli většina muslimů korán vůbec nečetla, věří, že samotný papír,

Je správnou věcí, že člověk, který se připravuje zde na zemi, odejde odtud na věčnost, neboť život v tomto těle není pravým životem.

Jsou dva národy, které přinesly zvláštní příspěvek náboženskému myšlení. Prvním z nich je národ židovský, od kterého máme Boží slovo a ze kterého vyšel Spasitel.

Druhým národem jsou Indové. Ind neříká „jím“ ale „dávám potravu svému tělu“. Rovněž neříká „jdu se projít“, ale „beru své tělo na procházku“. Ind neříká, že někdo zemřel, ale že „tělo člověka zemřelo“.

Má duše nejde spát, ale pouze mé tělo spí, zatímco duše se vznáší daleko odsud.

My však tento způsob řeči nepoužíváme a přesto uvažujeme podobně. Rozlišujeme mezi duší a tělem. Pouze tělo umírá. Je to jako když kuře opouští své vejce; aby mohlo začít nový život, musí se nejprve zbavit vnější skořápky.

My, kteří následujeme Ježíše, víme, že existuje život po smrti a ten také hledáme.

Když čtete tato slova, jste připraveni pro život po smrti, jste připraveni na setkání s naším Pánem a Bohem? Všechno bude záviset na tom, v jakém stavu je vaše duše, protože tělo je ze země a do ní se opět navrátí. Vaše duše pak stane nahá a chvějící se před Božím trůnem, kde každý z nás vydá počet ze svého života.

A tak před každým z nás stojí otázka, kterou musíme zodpovědět již nyní, abychom nebyli na věčnosti ztraceni. Ta otázka zní: Jak se má tvá duše, v jakém je stavu? Je to duše živá a zdravá? Je plná lásky a pravdy? Může stanout před Nebeským Otcem? Anebo je to duše nemocná, obtížená všemi možnými hříchy?

Myslete na svou duši! Všichni tak úzkostlivě pečujeme o tělo – myjeme ho a sytíme. Ale máme i duši, která si rovněž žádá naší péči. Jako zoufalá matka, vdova z města Naim, plakala nad svým synem, možná že i nad vámi pláče vaše matka, když vidí, že nejdete životem tak, jak byste měli.

Možná se nyní ptáte: „Je však možné, abych i já směl činit pokání?“

V jedné vesnici v Rumunsku žila velmi chudá žena, která měla jedinou dceru. Matka obmyslela poslat dceru do velkého města, aby si tam našla nějakou práci a mohla tak nakonec pomoci i své matce.

Jednoho dne se vydaly do města a matka tam dceři našla zaměstnání. Krásná mladá dívka však brzy pochopila, jak se dá ve velkém městě přijít k větším penězům jinou cestou než obyčejnou prací. Dívka po čase dosáhla života ve velkém přepychu a měla, na co si vzpomněla, ale ... ztratila svou duši. A na svou chudou matku si dokonce ani nevzpomněla.

Uplynulo deset let. Jednou v noci se dívka probudila a byla zaplavena strašlivými výčitkami. Nakonec vykřikla: „Ach jak jsem jenom mohla po všechna ta léta zapomenout na svou ubohou matku?“

Nasedla na nejbližší vlak a jela k matce. Do vzdálené rodné vesnice dorazila pozdě v noci. Když se již blížila ke dveřím domu své matky, uviděla, že jsou dveře dokořán otevřené. Dívka si ale pamatovala, že matka dveře na noc vždy úzkostlivě zavírala.

Dcera si pomyslela: „U mé matky musí být lékař nebo dokonce kněz!“ Když přišla ještě blíž, uviděla, že je uvnitř stále ještě světlo. Ještě více zneklidnila a plná výčitek si pomyslela: „Matka je určitě velmi vážně nemocná, nebo už dokonce umírá. Vždyť si dobře pamatuji, že pravidelně hned po setmění, světlo zhasínala a šla spát.“

A tak plná obav vešla do domu. Ale sotva udělal pár kroků, uslyšela velmi známý hlas – hlas své matky: „Marie, dcero, jsi to ty?“

„Ano, matko, jsem to já. Proč jsou tak pozdě v noci domovní dveře ještě dokořán otevřené? A proč ještě nespíš a máš rozsvíceno?“

„Ach, mé dítě, po všechna ta léta, co jsi byla pryč, jsem nechávala dveře otevřené a v noci jsem nikdy nezhasínala. Tvá milující matka nepřetržitě čekala, až se vrátíš.“

A podobně je tomu, milovaná duše, i s tebou. Ačkoli jsi Boha mnohokrát urazila svým hříchem a neposlušností, zvěstuji ti dnes ve jménu Ježíše Krista evangelium pokoje. Při-

na který je korán vytisknut, je prochnut Alláhovým duchem.

Přesto se množí tajně křesťanské buňky mezi saúdským obyvatelstvem. Dokonce i v samotné Mekce jsou muslimové, kteří raději opustili hněvivého Alláha a přišli k Tomu, který je plný milosti a pravdy. Respektujeme lidi všech náboženským vyznání, jak byl každý z nás stvořen k Božimu obrazu. Nevěříme však, že každá víra je automaticky cestou k Bohu.

Zpravodajská agentura *ASSIST News Service* přinesla zprávu, že v červnu bylo v Saúdské Arábii zatčeno 46 křesťanů a podle některých zdrojů jich bylo dokonce víc jak sto. Když pracoval před svým domem John Thomas Chittirical, tajný křesťan indické národnosti, příslušníci saúdské náboženské policie mutawý ho vtáhli do domu, tam ho před zraky jeho manželky a pětiletého syna surově zbili a nakonec odvedli. Podle zpráv o něm jeho těhotná manželka od té doby neslyšela.

Protože je to nanejvýš nebezpečné, nemůžeme se zde o svých kontaktech a práci v Saúdské Arábii podrobně rozepisovat, avšak prosíme modlete se, aby toto úsilí přineslo velké duchovní ovoce.

– *Hlas mučedníků*, USA, srpen 2005

## ■ Uzbekistán

VĚŘÍCÍM JE  
VYHROŽOVÁNO A PROSÍ  
O MODLITBY

Věřící protestantského sboru Bethany v hlavním uzbeckém městě Taškentu čelí zvýšené opozici úřadů, kterým se nelíbí jejich pravidelná shromáždění. 10. června byli dva členové sboru obviněni z ilegálního šíření své víry. Podle agentury Forum 18 byl Nail Kalinkin odsouzen k patnáctidennímu vězení a jeho

ženě Marině byla vyměřena pokuta v přepočtu 1500 Kč.

O dva dny později došlo k pře-rušení bohoslužeb, když do sboro-vé místnosti vešli čtyři policisté a po-zadovали, aby se shromáždění věřící rozešli. Následně policisté zadrželi šest osob včetně tamních pastorů Nikolaje Ševčenka a Sergeje Chri-punova. Podle tamního zdroje Hla-su mučedníků, když zadržení odmítli odejít na stanici bez přítomnosti svého právního zástupce, dostalo se jim ze strany policistů výhrůžek. Ještě v noci jim telefonovali z po-licejní stanice a přikazovali jim, že se musí ráno v pět hodin dostavit na stanici. To však odmítli učinit bez řádně napsaného předvolání. Ofici-ální líčení s obviněnými pastory je stále odkládáno.

Pastor Sergej Chripunov zástup-ci Hlasu mučedníků sdělil, že budou pravděpodobně uvězněni na patnáct dní, ale pokud se budou věřící i nadále shromažďovat, hrozí jim trest od tří do osmi let. Tento sbor čítá zhruba sto členů, kteří se schá-zejí po menších studijních skupin-kách.

Chruponov prosí o naše přímluv-né modlitby. „Modlete se za nás, aby nám Pán dal sílu obstát za všech okolností a mohli jsme i nadále žít a pracovat. Zejména máme obavu o mladé věřící, aby nepodlehli růz-ným tlakům svého okolí. Lidé mají strach navštěvovat veřejná shro-máždění.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,  
22. června 2005

## ■ Bangladéš

### ZABITÍ DVOU ZDRAVOTNICKÝCH PRACOVNÍKŮ

29. července byli zavražděni dva křesťanští muži krátce po promítání filmu „Ježíš“. K tragédii došlo v bang-

nášim ti poselství, že je pro tebe brána stále otevřena a světlo rozsvíceno. Navrať se nyní i ty k Nebeskému Otcí, který na tebe toužeb-ně čeká!

I dnes je každému nabízena nová příleži-tost, všem jejichž srdce zaslechne Boží hlas. Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce! Čiňte pokání! A tak se stanete Božími dětmi a dědici věčného života.

V Kristu Váš



[Richard Wurmbrand (1909–2001) – ru-munský luterský farář, který byl pro svou víru vězněn 14 let v komunistickém žaláři. Po odchodu na Západ založil se svou man-želkou Sabinou v roce 1967 mezinárodní misijní organizaci, jejímž cílem je pomáhat pronásledovaným křesťanům. Tento článek pochází z dřívějšího anglického zpravodaje Hlasu mučedníků.]

## Čína

### BARBARŠTÍ KŘEŠTANÉ

Vedoucí čínských domácích církví uzavřeli ranní pobožnosti a na další den přesídlili do předměstí Charbinu, hlavního města severo-východní čínské provincie Chej-lung-Ťiang. Šlo asi o 140 pastorů, kteří se shromáždili z několika provincií na severovýchodě Číny a cestovali velké několikadenní vzdálenosti, aby se této akce mohli zúčastnit. Také zde bylo deset zahraničních hostů – šlo o pastory z Tchaj-wanu, Jižní Koreje a USA. Náhle, bez jakéhokoli varování, vtrhlo do domu 100 pří-slušníků tajné policie. Zabavili Bible a křes-tánské studijní materiály a rovněž zatkli mnoho přítomných věřících. Policisty ještě doprovázeli úředníci z Úřadu pro nábožen-ské záležitosti (UPNZ).

Mezi zadrženými byli rovněž američtí pas-toři. Ti byli po třináct hodin vyslýcháni na

policejní stanici a následně deportováni ze země. Byli mezi nimi rev. Dr. Brad Long, evangelikální farář presbyteriánské církve v USA a rev. John Chang, emeritní prezident Reformované církve v Americe, který nyní slouží jako hlavní pastor sboru ve Flushing, ve státě New York. Úředníci UPNZ označují podobné křesťanské aktivity za „barbarské“ a „necivilizované“, které oficiální ateistické úřady zapovídají. Všichni pastoři, kteří se nepřipojili ke státní křesťanské církvi, založené v roce 1952 byli uvězněni. Protestanté i katolíci se smějí shromažďovat jen v rámci této oficiální denominace. Tisíce věřících, kteří se odmítli tomuto diktátu podřídit, je dnes v Číně ve vězení.



Seminář čínské domácí církve, který sponzoruje Hlas mučedníků

### ODMÍTLI ZŮSTAT POTICHU

Jeden z prvních kostelů, který ještě před komunistickým převratem vybudovala misijní skupina Hudsona Taylora, byl před dvěma lety zničen. Věřící sboru Tu Du Ša, kteří se zde scházeli, se odmítli připojit ke státní církvi a tak se podřídit ateistickému aparátu. A právě z tohoto důvodu přijely jednoho dne ke kostelu buldozery a budovu strhly. Nezbylo z ní nic než ruiny.

Věřící si však po shromažďování vybudovali na tomto místě velmi jednoduchou stavbu, kde ve shromažďování pokračovali. Místní hlavní představitel oficiální vlastenecké církve oznámil na policii, že se věřící i nadále ilegálně shromažďují a žádal několikrát úřady o intervenci. A tak nakonec policie strhla

laděšské vesnici Dhopapara (okres Faridpur), která se nachází asi 150 km jihozápadně od hlavního města Dháka.

Oba muži, Tapan Kumar Roy (27 let) a Liplal Marandi (21 let), pracovali pro *Christian Life Bangladesh*, která je partnerem misijní organizace *Campus Crusade for Christ International*. Kromě své zdravotnické péče o tamní obyvatelstvo, promítali vzdělávací filmy s tematikou např. mateřské péče nebo prevence AIDS. Na žádost vesničanů rovněž často promítali film „Ježíš“, který však pohněval tamní radikální muslimy. Oběma mužům dvakrát vyhrožoval jistý pracovník vesnické madrassy (islámské školy).

Právě ve chvíli, kdy se již chystali opustit tuto oblast, byli 29. července v ranních hodinách brutálně napadeni muži ozbrojenými noži a dalšími sečnými zbraněmi. Zprávy naznačují, že útočníci předtím zablokovali dveře sousedů, aby napadeným nemohl nikdo pomoci. Když se k nim přece nakonec dostali místní lidé, nezbývalo jim, než je co nejrychleji dopravit do nemocnice. Roy však zemřel již během transportu a Marandi záhy po převozu do nemocnice. V souvislosti s celým případem byly zatčeny nejméně dvě osoby.

Modlete se za ty, kteří uslyšeli od obou mužů evangelium, aby nakonec přišli k víře v Krista a pamatujme i na pozůstalé po obou zabitých křesťanech.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,  
10. srpna 2005

## ■ Pákistán

### RADIKÁLNÍ MUSLIMOVÉ NAPADLI NAŠÍ ŠKOLU PRO ŠVADLENY

Křesťanská škola šiti, kterou pro mladé křesťanské ženy v Pákistánu zřídila naše misie, byla napadena radi-

kálními muslimy. K útoku došlo v neděli 29 května. Tato škola má absolutně pomoci v získání vlastní nezávislé obživy. Většina z nich byla předtím nucena pracovat v muslimských domácnostech, kde se často staly obětí znásilnění. Škola má rovněž význam misijní, neboť je otevřená i pro muslimské dívky.

Ve chvíli útoku se ženy právě sešly k biblické hodině pod vedením dvou sester, Faizy a Parveen Bibiových a jejich tématem byl příběh o stětí Jana Křtitele. Náhle do budovy vtrhli čtyři muslimové. Jedním z nich byl bratr muslimské dívky, která byla na shromáždění rovněž přítomna. Ten svou sestru uhodil do tváře a řekl: „Řekl jsem ti, že pro tebe přijdu, jestli sem budeš chodit. Je to kurz šití anebo křesťanství?“

Další muž vytáhl pistoli a její zásobník vyprázdnil do vzduchu. Pak začali muži Parveenu tlouci obuškem. Utrpěla zranění na rukách a ramení. Také Faizy dostala několik ran.

Muži na obě vedoucí křičeli, že musí školu ihned zavřít. Pak jim rovněž vyhrožovali, že dají tlampačem z minaretu vyhlásit, že do jejich školy nesmí žádná muslimská dívka. Jeden z mužů pak polil benzínem šaty, které měly ženy rozdělány, lavičky a šicí stroj a zapálil to. Naštěstí je budova školy z betonových kvádrů a tak se požár nerozšířil. Za své vzaly jen šaty a šicí stroj s lavičkou.

Po útoku ženy zavolaly celou vesnickou komunitu na poradě. Jistý vlivný muslim tam promluvil na obhajobu šicí školy Hlasu mučedníků. Řekl, že jeho dcery tam chodily a úroveň kurzu byla lepší než v pěti muslimských školách šití ve vesnici.

„Co se dívky naučí u vás za rok, tak v křesťanské škole umějí za tři měsíce, řekl vedoucím muslimských škol. Dále také řekl, že by nemělo být muslimským dívkám zakázáno do křesťanské školy docházet.

Na konci schůze se dva ze čtyř

i tuto improvizovanou sborovou budovu. (Dokonce jsme se dověděli, že někteří zástupci státní církve se účastní výsledků podzemních pastorů a přesvědčují je, aby se připojili vlastenecké církvi.)

Ale tito evangelikální křesťané odmítli zůstat potichu. Místo aby se ještě více stáhli do soukromí, uspořádali naopak pochod ulicemi na protest zničení jejich kostela. Z tohoto pochodu se nakonec stala pouliční evangelizace, při které křesťané zpívali a rozdávali přihlížejícím traktáty.

Vládní úřady se domnívaly, že celý problém s tímto sborem byl vyřešen stržením jejich kostela, že to věřící zlomí. Nebo že je zlomí zatčením některých hlavních členů. A nakonec, že budou zlomeni stržením náhradní budovy. Ale křesťané se ovládnout nenechali. Naopak tito „barbarští“ věřící vyšli do ulic. Mnozí kvůli tomu byli zbiti.

Protože se odmítli nechat zavřít do státního náboženského šuplíku, považují komunistické úřady tyto křesťany (jejich počet se odhaduje na 75–100 milionů) za velkou nezkrotitelnou barbarskou hrozbu a byli šmahem označeni jako „škodlivý kult“. Západní organizace pohodlně se hlásící k vlastenecké církvi, která zakazuje nedělní školu a evangelizaci, se podílejí na jejím působení. A to by měly rozhodně zvážít.

## PŘÍPRAVA VĚŘÍCÍCH PRO EVANGELIZACI

Při naší nedávné návštěvě Číny se kurýři Hlasu mučedníků setkali se studenty podzemní biblické školy sponzorovanou naší misíí. Tito mladí lidé ve věku 16–20 let strávili jeden rok v intenzivní přípravě pro službu pastora a evangelisty v neregistrovaných sborech. Tito mladí věřící musí být stále ukryti a ven směřjí pouze, je-li to naprosto nezbytné, aby si nakoupili potraviny a další věci pro osobní potřebu. Jakékoli náboženské vzdělávání osob mladších osmnácti let je v Číně trestné.

Bratr Hua Hui Qi je v domácím vězení. Smí žít ve svém domě, ale ven může jen na krátkou dobu a je nepřetržitě sledován policií.



Dům, který vlastnil předtím, byl na úřední rozkaz zničen. Dokonce i jeho osmiletá dcera je pravidelně vyslýchána policií a kvůli bezpečí raději žije u příbuzných.

Bratr Hua by mohl své trable s policií rychle skončit. Stačilo by k tomu, aby zaregistroval svou duchovní činnost u vládních úřadů a tím vešel pod správu UPNZ. On se však před komunistickými úřady sklonit nechce. Raději bude patřit na to, jak Kristus proměňuje životy jeho bližních.

„Vlastenecká církev lidem nedovoluje, aby chválili Pána Ježíše, sdělil Hua zástupcům Hlasu mučedníků. „Ježíšovo velké pověření praví, že máme evangelium hlásat všem národům a učení vlastenecké církve tomu odporuje. Pokud se k ní připojíte, budou kontrolovat vás i vaše církevní aktivity. Nebude mít tudíž svobodné bohoslužby ani žádnou další činnost. Proto je lepší poslouchat Boha než ateistickou vládu. Každý křesťan to dobře ví.“

Hua ví, že bibliční studenti budou čelit podobnému protivenství, jakmile se začnou plně věnovat svému úkolu. Jednoroční program výuky se soustřeďuje na Boží slovo. Každý student tráví denně hodiny jeho studiem. Studenti se rovněž připravují na školení dalších křesťanů pro evangelizaci.

Policie dosud tuto školu nezavřela. Bratr Hua vedl mnohokrát konverzace s policií a úředníky UPNZ. Častokrát mu položili otázky týkající se jeho víry anebo se ho ptali na názor na některé biblické verše.

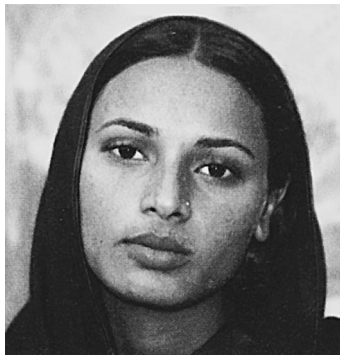
„Jednou mi předhodili 13. kapitoly z epistoly Římanům, která v prvních šesti verších křesťanům přikazuje, aby byli poslušní vládnoucí moci. Řekl jsem jim, aby ty verše nezneužívali.“ Je ironií této konverzace, že pastoři vlastenecké církve jsou odrazováni, aby kázali na verše z této epistoly.

Bůh však bratra Hua zmocnil, aby miloval i své pronásledovatele. „Podle svého těla bojuji s nenávistí. Častokrát mě tloukli. Z domu mi vzali veškeré rodinné i osobní vlastnictví. Já však nechci žít v těle. Nechci propadat nenávisti. S Boží pomocí se budu

útočníků přítomným křesťanům omluvili.

Jsmo Bohu vděční za svědectví, které škola šíťi ve vesnici vydává. Modleme se, aby do školy přišly i další muslimské dívky a uslyšely tam poselství evangelia.

– *Hlas mučedníků*, USA, srpen 2005



Faizy Bibiová, jedna z vedoucích naší školy šíťi v Pákistánu

## ■ Indonésie

### UZAVŘENÍ INDONÉSKÝCH DOMÁCÍCH CÍRKVÍ

Podle indonéských zdrojů Hlasu mučedníků uzavřel ve dvou rozdílných incidentech muslimský dav na ostrově Jáva domy, kde se scházely domácí církve. Na předměstí Semereng města ležícího na severním pobřeží ostrova muslimský dav vyklídl budovu, kterou používal křesťanský sbor „Isa Almasih“ jako modlitebnu. Budova pak byla zapečetěna a od té doby se v ní křesťané již nescházejí. Církve se v této budově scházela bez jakýchkoli problémů již dvanáct let.

Zdroje Hlasu mučedníků rovněž přinesly zprávu, že došlo k podobnému uzavření šesti domácích kongregací ve městě Bandung.

Uzavření předcházelo setkání představitelů vesnice s muslimskými vůdci, kde padlo rozhodnutí uzavřít všechna místa křesťanských bohoslužeb v oblasti. 27. července předal představený vesnice všem kongregacím písemný příkaz, že k 31. červenci se jejich sbory musí přestat scházet. Toho dne ráno obcházel všechny kongregace dav čtyřiceti až padesáti muslimů ozbrojených mačetami, srpy a palicemi a na dveře modliteben vyvěsil nápis: „Zakázáno užívat jako křesťanská svatyně“. Pastorům se podařilo před davem utéci, ještě než dorazil k jejich kostelům.

Na začátku července došlo rovněž ke dvěma útokům na kancelář vedení teologické školy ve městě Arastamar ve východní Jávě. Členové militantní Islámské obranné fronty školu obvinili, že je ve skutečnosti bohoslužebným střediskem. Dav asi stovky útočníků začal 6. července na budovu, která ještě nebyla ani zcela dostavěna, házet kamení. Podle zprávy agentury *Compass Direct* z 29. července dav doprovázeli i vládní úředníci. O týden později se k budově, která byla ještě pod lešením, dorazil opět nepřátelský dav aby budovu zničil. Ta však již byla střežena studenty teologické školy. Celková škoda způsobená na budově se odhaduje na što milionů rupií (asi 200 000 Kč). Ředitel školy Matheus Mangentang uvedl pro agenturu *Compass Direct*, že jeho škola má celkem 1219 studentů. „Mnozí z nich jsou chudí a nemají, kam by šli, uvedl ředitel. Nyní jich asi tři sta nepřetržitě spí ve škole a budovu tam, dokud nebude stavba úplně obnovena.“ Vedení školy se rozhodlo vznést na útočníky oficiální žalobu.

Muslimští představitelé v Indonésii měli minulý týden schůzi, na které vyjádřili obavy nad šířením křesťanství v jejich zemi. Indonéské obyvatelstvo, které čítá 220 milionů, je

i nadále za tyto lidi modlit. Modlím se jak za jejich spásu, tak i za to, aby jim bylo dáno křesťanství lépe porozumět.“

Bratr Hua již dokonce požívá určitého vlivu. Například jeden místní policista si ho váží a dobře ví, že svou víru v žádném případě nezmění. Jiný policista mě dokonce varuje, když ke mně mluví nějaké kontrola nebo policejní šťára.

Hua je ale vděčný jak za varování, tak za pronásledování, které podle něho pročišťuje církve od plev. „Podle svého těla jistě nechceme být pronásledováni, ale když je to Boží vůle, je to pro nás dobré.“

## NAZPĚT DO ČÍNY

Zhang Rongliang je jeden ze zakladatelů skupiny domácích církvi „Čína pro Kristovu církev“. Tuto skupinu tvoří více než deset milionů křesťanů. Tento bratr se v minulém roce setkal se zástupci Hlasu mučedníků mimo území Číny.

Když byl v zahraničí, dostal lákavou nabídku, aby odešel do USA, kde by mohl žít v pokoji a bezpečí. Křesťané v Americe již dokonce připravili pro bratra Zhanga a jeho rodinu pětipokojový dům. Avšak Zhang tuto nabídku odmítl. „Vzhledem k mojí rodině a našemu bezpečí bych si jistě přál být v USA a těšit se v klidu z této nádherné země,“ prohlašoval Zhang. „Ale vzhledem k mé církvi a kvůli Božímu lidu musím jít nazpět do Číny.“ A tak také učinil.

Několik týdnů po tomto statečném rozhodnutí byl bratr Zhang zatčen. V současnosti je držen ve vazbě a není nikomu z jeho rodiny či přátel dovoleno ho navštívit. Také je nejasné, jaké proti němu bylo vůbec vzneseno obvinění. Panují však obavy, že by mohl být odsouzen k tvrdému trestu vězení.

Pastor Zhang není jediný, kdo si dobrovolně zvolil vězení namísto svobody.

Nedávno telefonoval jistý čínský pastor jednomu z našich amerických pracovníků, kteří se věnují čínské církvi. „Policie po mně pase!“ prohlašoval pastor do telefonu. Jeli-

kož má ženu a dva syny, měl ze zatčení velké obavy.

Zorganizovali jsme rychlý přesun tohoto bratra i jeho rodiny na bezpečnější místo v jiné čínské provincii. Ale záhy nato volal našemu pracovníkovi znovu: „Prosím o modlitby.“ říkal, „Duch svatý mi ukazuje, že kvůli církvi a Božímu lidu se mám vrátit.“ Náš pracovník souhlasil, že pokud je o tom přesvědčen, nechť tak učiní. Slíbili jsme mu, že se postaráme o jeho rodinu.

Modlete se za tohoto bratra. Nemůžeme zveřejnit jeho jméno, ale Bůh ho zná. Modlete se i za vězněného bratra Zhanga.

### „BŮH UŽ TI NYNÍ POMOCI NEMŮŽE“

Alimu (pseudonym), který nyní žije ve východní Číně, nedávno policie nařídila, aby se vrátil do města Urumči, které se nachází v jeho rodné provincii Sin-ťiang. Pohrozili mu, že pokud se nevrátí, půjde do vězení. (Ali národnostně Ujgur. Toto obyvatelstvo, které obývá území při západní čínské hranici, je převážně muslimské.) Po několika dnech jízdy vlakem tam Ali dorazil a byl ihned předveden na policejní stanici.

Tam ho policisté začali okamžitě mlátit do zad v oblasti ledvin a dávali mu elektrické rány na mnoha místech těla. Vzpomíná si, že když to začalo, bylo na hodinách visících na zdi deset hodin dopoledne. Pak si již vzpomíná, že když ho odváděli, všiml si, že jsou tři ráno. Aliho ve vazbě drželi celkem třináct dní.

Policisté mu rovněž vyhrožovali dlouhým trestem. Hovořili o letech ve vězení. Proč? Protože Ali, který se obrátil k Bohu a stal se křesťanem, má za bratra muslimského teroristu. Když ho policie po dlouhou dobu bezvýsledně hledala, spokojila se nakonec s jeho bratrem. Alimu bylo policisty řečeno: „Ty jsi muslim a terorista.“ On jim však tvrdil: Ne, já jsem křesťan!“

Policisté mu však nevěřili. „Jakže? Ty nemůžeš být křesťan! Celá tvoje rodina je muslimská. Všichni jste muslimové a teroristé,“ křičeli na něho. Ali znovu a znovu prohlašo-

v současnosti z 85 % muslimské. Modlete se za indonéské křesťany, kteří čelí trvalé opozici od radikálních islámských skupin, které chtějí zamezit šíření křesťanství.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, srpen 2005



Matheus Mangentang, ředitel indonéské teologické školy, kterou napadli radikální muslimové

## ■ Srí Lanka

### POLICIE ZAKÁZALA KŘESŤANŮM SE SCHÁZET

7. srpna se shromáždilo dvanáct křesťanů z letničního sboru *Four-square Gospel Church* v Horana (okres Kalatura), aby se navzdory hrozbám nepřátelského srocení z předchozího týdne společně modlili. Podle zprávy z 9. srpna Národní křesťanské evangelikální aliance Srí Lanky (NKEASL) přerušilo toto bohoslužebné setkání asi padesátka buddhistů, kteří požadovali, aby se křesťané rozešli a již se nesetkali.

Pastor sboru zavolał policii a obě strany byly vyzvány, aby se dostavili k výslechu na policejní stanici. Sro-

cený zástup prohlašoval, že křesťané nemají právo se scházet ve vesnici, která je celá buddhistická. Ačkoliv policejní inspektor uznal právo křesťanů na shromažďování, přikázal jim současně, aby se již nescházeli, protože tím ruší veřejný pořádek. Následně bylo křesťanům ještě sděleno, že by se neměli scházet ani na jiném místě.

Modleme se za tyto věřící, aby našli moudrost, jak se za této situace chovat. Pamatujme i na další křesťany na Srí Lance, kteří kvůli šíření evangelia čelí zastrašování a opozici.

– *Hlas mučedníků*, Kanada,  
10. srpna 2005

## ■ Austrálie

### PASTOŘI ODSOUZENI ZA „HANOBENÍ MUSLIMŮ“

**„Stal jsem se vašim nepřitelem tím, že vám říkám pravdu? (Gal 4,16)“**

Dva pastoři v Austrálii byli odsouzeni za „rasové hanobení muslimů“, kterého se měli dopustit na semináři o islámu, který sami organizovali. Australská křesťanská stanice prohlašuje, že „tento případ žaloby obou pastorů je jednou z prvních zkoušek nového rasového a náboženského zákona o hanobení zavedeného ve státě Viktorie.

Na tomto semináři předkládali pastoři Danny Nilliah a Daniel Scot skutečnosti o muslimském džihádu, hovořili o cílech muslimů na Západě a o utrpení nemuslimského obyvatelstva pod islámským zřízením. Tři muslimové, kteří seminář navštívili, se „zhrozili“ a uvědomili muslimské organizace. Islámská rada státu Viktorie pak sepsala oficiální stížnost a podala ji u soudu, kde byli oba pastoři nedávno uznáni vinnými. Vynesení rozsudku je plánováno na začátek příštího roku.



Buldozer strhává budovu kostela, který kdysi vystavěla ještě misie Hudsona Taylora.

val, že je křesťan a vyznával Krista před lidmi, kteří ho mučili.

Policisté mu nakonec řekli, že vlastně ani pořádně nevědí, co znamená být křesťanem. „Co to vlastně je,“ ptali se ho. Ali jim vyprávěl o Kristu. Nakonec se na policejní stanici objevil jeden policista z provincie Che-pej, který vyprávěl, že zná osobně několik křesťanů a to jsou podle jeho názoru dobří lidé.

Později v cele vyprávěl Ali o Kristu svým spoluvězňům. „Kristus zemřel za všechny lidi,“ prohlašoval. Jeho muslimští spoluvězňci se mu posmívali, ale Ali trval na svém: „Kristus je jedinou cestou. Můj Bůh je jediný pravý Bůh. Znovu sklídl posměch a někteří mu říkali: „Ale teď ti již pomoci nedokáže, co?“

Božím zásahem však přišel Alimu na pomoc jeho někdejší spolužák ze základní školy. Ali si na něj již sice nepamatoval, ale on si Aliho pamatoval. Ali později zástupci Hlasu mučedníků řekl, že pomoc tohoto muže byla pro něho rozhodující – „byla to pomoc přímo z nebe“. Ten muž Alimu řekl, že by dokázal zařídit, aby nebyl přemístěn na policejní stanici v jeho rodném městě, protože tam určitě by byl ještě více bit než zde. Bylo to místo, kde se Aliho před několika lety, když se stal křesťanem, zřekla jeho vlastní rodina a místo, kde se zdálo, že neplatí vůbec žádné zákony.

Tento přítel Alimu poradil: „Neříkej jim, že jsi křesťan, to ti jenom ještě víc ublíží.“ Nicméně Ali Krista vyznával i nadále. Pak byl zcela znenadání Ali propuštěn. Rychle spěchal na letiště, aby si koupil letenku a co

nejdříve odtud odcestoval. V jeho letu však již nebylo jediné sedadlo volné. Šel proto na nádraží a tam nastoupil několikadenní cestu zpátky do svého nového domova ve východní Číně. Musel celkem sedmkrát přestupovat a na místo dorazil až po pěti dnech.

Podobně jako mladí Izraelité v knize Daniel i tento mladý Ujgur zůstal věrný Bohu, který ochránil tohoto svého věrného služebníka. Kdo ví, co si pomysleli o náhlém Aliho propuštění ti, kteří se mu posmívali: „Teď ti již Bůh pomoci nedokáže.“

V den, kdy Ali vstoupil na policejní stanicí, setkali se jeho mučitelé poprvé s poselstvím o Kristu. Pamatujme v modlitbách i na tohoto věrného bratra.

### KRÁČET JEŽÍŠOVOU CESTOU

Čínské domácí církve rostou podivuhodným tempem, a to i navzdory snaze komunistických úřadů tyto sbory jak kontrolovat tak potírat. Pronásledování se stává očistným ohněm, který vynáší pravé zlato v životech křesťanů po celé Číně. Každá ze sedmi největších sítí čínských domácích církví má větší počet členů než všechny denominace v USA vyjma katolíků a jižních baptistů. Mimořádně nepokojený úřad pro náboženské záležitosti užívá všechny prostředky své moci, aby měl na tyto sbory jistý vliv. Úřady se domnívají, že to je nejlepší způsob, jak kontrolovat šíření křesťanství a přitom vyhlížet pro Západ civilizovaně.

Jeden ze znalců poměrů v Číně o tom píše: *„Pravdou je, že nepřítel si vás nebude tolik všimnout, když si vás již poněkud „uchočil“. Nepřítel nebude plýtvat svou energií, aby ničel zcivilizované náboženství. Naopak, on je dokonce takovou aktivitu ochoten i podporovat. Náboženství může být totiž jedno z nejbezpečnějších míst, kde jsou lidé chráněni před Bohem. Když je naše víra po způsobu světa zušlechtěna, již pro knížete temnoty není nebezpečnou.*

*Čínští křesťané, kteří si zvolili trpět při následování Krista tak mohou evangelizovat*

Řada zemí nedávno zavedla zákony, které protínají linii mezi zločiny nenávisti a „nenávistnou řečí“. V minulosti škoda na vlastnictví či urážka byly souzeny podle běžných zákonů. Poškození reputace bylo souzeno jako hanobení či pomluva.

Nyní se nový zákon o „tupení“ pokouší dostat pod přísnější kontrolu řeč obsahující urážky či zlehčování vzrůstajícího počtu sociálních skupin. Začalo to zákonem zakazujícím diskriminaci lidí na základě jejich rasového, náboženského, etnického, národnostního pozadí atd. Zcela nedávno pak přibyla rovněž sexuální orientace a pohlaví.

V minulých letech začalo několik zemí definovat jistý druh řeči jako formu diskriminace a začalo se užívat termín „tupení“. Kanada, Švédsko, Hongkong byly mezi prvními. Pak následovala Austrálie a Velká Británie. Vzniklé případy vedly k různým výsledkům.

Ve Švédsku se diskutoval případ pastora, odsouzeného za kázání proti homosexualitě, který však byl později na základě veřejných protestů osvobozen. Mnozí tento případ sledovali v Austrálii, aby viděli, zda bude tento zákon uplatněn či ne.

Pastor Nalliah prohlásil: „Tyto legislativní akce mají významný vliv na probuzení spícího obra – Božího lidu napříč všech církví v Austrálii.“

Toto se ale týká nejen australských křesťanů. Ve dvou amerických státech, Pensylvánii a Kalifornii, mají podobné zákony. Jedenáct křesťanů bylo zatčeno, když zvěstovali evangelium během slavnosti homosexualit (viz také článek Radost uprostřed nenávisti). Nakonec ale byli propuštěni.

Kalifornský zákon nebyl ještě u soudu vyzkoušen. Ale militantní homosexuálové a muslimové jsou stále nebezpečnější pro biblické věřící, kteří káží o hříchu pravdu. V Kanadě zaplatilo na základě diskriminačního zákona několik křesťanů

značnou pokutu. Američtí evangelisté, kteří mají své televizní a rozhlasové stanice jsou cenzurováni, když se pokoušejí vysílat rovněž do Kanady. Dokonce se jistě biblické pasáže nesmějí ve vysílání číst.

Bibličtí věřící, kteří se odváží mluvit celou pravdu Božího slova, jsou označováni za výstřední fanatiky. V Austrálii byl zmíněný případ s muslimy podpořen svědectvím anglikánských kněží, římskokatolických arcibiskupů a jedním prominentem ekumenické denominace nesoucí název Spojená církev. Všichni tito prohlašovali, že seminář při kladení kontrastů mezi doktrínami islámu a biblické pravdy přeháněl.

Intolerance a diskriminace jsou slova, která vesměs používají lidé, kteří chtějí okřikovat a umlčet evangelium. Mocnosti zla chtějí nenápadně změnit svobodu náboženství na „svobodu od náboženství“. Je to tažení, které zachvacuje většinu světa. Avšak Amerika je v centru tohoto úsilí. Po dvě stě let vycházely z této země statisíce misionářů, kteří přiváděli miliony lidí ke Kristu. Satanovým záměrem je tomu učinit přítrž.

Jako kazatelé evangelia musíme i nadále nazývat hřích hříchem. Jako občané se musíme aktivněji zasazovat proti zákonům, které nás mají umlčet.

– Bill a Marianne Plengeovi,  
Austrálie, 30. července 2005

## ■ Radost uprostřed nenávisti

Křesťané z kmene Khmu jsou laoskými komunistickými úřady tvrdě pronásledováni. Avšak jejich radost je nakažlivá a evangelium se v tomto šestimilionovém národě znamenitě šíří.

Titto příslušníci kmene Khmu nemají co ztratit. Jméno jejich kmene znamená „otrok“. Odjakživa žili v pohrdání. A tak mají křesťané to-



Čínští křesťané nesoucí evangelia do odlehklých oblastí musejí s těžkým nákladem přebrodit řeku.

*a jsou ochotni kvůli jeho lásce strpět i nenávist.*

„Srdce a víra věřících jsou posilovány pronásledováním,“ prohlašuje Titus Tiduo, třiaticetiletý křesťan v Jižní čínské církvi. „Víme, že Ježíš je tomto v boji vítěz.“ Slovo Boží praví, že kráčíme po těžké cestě, kterou kráčel i Ježíš. Z historie církve rovněž vidíme, že i jiní byli pronásledováni jak vládci tak i jejich bližními.

*Skrze pronásledování zakoušíme Boží lásku a milost.“*

Církev v Číně čelí pronásledování a odmítá se sklonit před vládními útoky. Na Západě nezakoušíme policejní zatýkání či bití, ale i zde musíme stát ve víře. Zapomínáme, že křesťany, kteří byli popraveni v římském Koloseu, nežádali, aby přestali věřit v Ježíše, ale spíše ji říkali: „Nechte si Ježíše, ale jako prvního ctěte Císaře.“

Dnes kvůli náboženské svobodě na Západě i kvůli živé církevní tradici nám nikdo takové rozhodnutí nepředkládá. Přesto všichni křesťané musí svědčit uprostřed kultury vlastního národa, i kdyby měli být kvůli tomu vysmíváni a považováni za nevzdělané, neosvětlené netolerantní barbary.

Podobně jako věřící v knize Skutků musíme evangelizovat a učit naše děti evangelium. Musíme se rozhodnout kráčet po té cestě, kterou kráčel Ježíš, i když to nebude zrovna cesta

pozemského pohodlí. Čínští odvážní, podle vlády barbarští křesťané, nám připomínají, že stojíme v duchovní válce pro duše... v boji pro srdce našeho Krále. (Citát je z knihy Erwin Raphael McManus: „Barbarian Way od, 2005.)

– *Hlas mučedníků*, USA, květen, 2005

## Vietnam

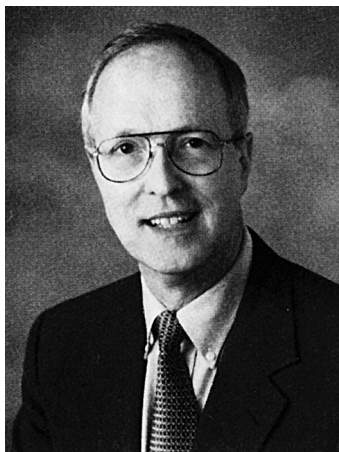
ORGÁNY NECHALY ZDEMOLOVAT ČÁST  
BUDOVY ÚSTŘEDÍ MENNONITSKÉ CÍRKVE

**HO ČI MINOVO MĚSTO, 20. července** (Compass) – V úterý 19. července v ranních hodinách přibližně 200 policistů vytvořilo kordon okolo budovy ústředí mennonitské církve ve 2. čtvrti Ho Či Minova Města. Policisté poté vyslali k objektu početnou skupinu dělníků, kteří strhli zadní trakt budovy o rozměrech 8,8×4,5 metru, ve kterém se nacházel také byt pastora Nguyen Hong Quanga a jeho rodiny.

Rev. Quang se v současné době nachází ve vězení za údajné odporování policistovi. Jeho manželka, Le Thi Phu Dung se v době nástupu policejního oddílu nacházela doma se dvěma ze tří malých dětí. Zrovna měla rozbitý mobilní telefon, takže nemohla nikoho přivolat na pomoc. S dětmi mohla jen přihlížet a úzkostlivě se modlit.

ZDEMOLOVANÝ PŘÍSTAVEK A DALŠÍ ČÁST  
OBJEKTU

V osm hodin ráno policisté nejprve uzavřeli oblast v části Binh Khanh ve 2. čtvrti Ho Či Minova Města, ve které se budova ústředí Vietnamské mennonitské církve nachází. Poté vyslali do akce skupinu přibližně sedmdesáti dělníků vybavených bouracími kladivý a motorovými pilami, aby strhli čtyřmetrový přístavek u hlavní budovy. Prohlašovali, že přístavek byl postaven bez povolení, přestože podobné povolení je ve Vietnamu vyžadováno jen vzácně. Kromě toho zničili ještě další část budovy dlouhou 4,8 metru, ve které se nachá-



hoto kmene velkou výhodu při nesení svého kříže: méně si na sobě zakládají a tak jsou i v menším pokušení uchýlovat se ve víře v Krista ke kompromisům. Tento měsíc jsme se dověděli o křesťanech z kmene Khmu, kteří sami uvěznění pro víru přivádějí ke Kristu své spoluvězně.

Ježíš věděl o radosti v Duchu svatém ještě předtím než vystoupil do nebe. U Jana 17, 13–14 se modlil, aby nás jeho radost naplnila, i když nás svět nenávidí.

Nemůžeme však dopředu vědět, jakou bude mít Kristus radost ve světě odezvu. Totéž radostné svědectví, které v některých oblastech přináší probuzení, vyvolá na jiných místech bouře nepokojů. Buď jak buď, jsme povoláni k tomu, abychom svými slovy i skutky svědčili o tom, že Kristus přebývá v nás.

Mnozí křesťané se modlí, aby v jejich národě došlo k duchovnímu probuzení novozákonního typu. Ale jsou rovněž připraveni i na následky? Pavlova dvouletá služba v Efezu vyvolala nepokoje (Skutky 19). V říjnu 2004 bylo v americké Philadelphii (stát Pensylvánie) zatčeno jedenáct křesťanů jen za to, že na chodníku radostně zpívali slova, „Požehnané je jméno Páně“. Na protější straně ulice bylo pódium, kde pro-

bíhal festival homosexuálů, který místní radnice dotovala částkou 22 500 dolarů. Křesťané byli zatčeni na základě obvinění ze „zločinného spolčení“ a „zločinu nenávisti“. Mnozí křesťané to sledovali jen z povzdálí anebo raději zůstali doma.

Před mnoha lety jsme se společně s Richardem Wurmbrandem vypravili na jedno takové shromáždění homosexuálů v Kansas City, abychom jim zvěstovali lásku Kristovu. (Ježíš nikdy nespílal zaslepenému davu lidí, ale spílal těm, kteří tyto lidi sváděli na scestí.)

Je pohodlné a snadné modlit se za klidné a spořádané probuzení, které by v našem okolí nepřineslo žádné protireakce.

William a Cateherine Boothovi, kteří založili Armádu spásy, zpívali na ulicích a rozdávali traktáty v oblastech, kde se to jen hemžilo alkoholiky. Oba manželé byli častým terčem útoků. Kdyby tam byla tehdy philadelphská policie, zřejmě by je zatkla za zločin nenávisti vůči alkoholikům. Možná potřebujeme vyjít ze svých zažitých představ o probuzení a uvažovat i o jiných modelech duchovní obnovy.

Dále rovněž nesmíme dovolit, aby nás uspal politický úspěch. K ochraňování naší společnosti potřebujeme morální zákony, ale nikdy nedokážeme právní cestou zatlačit nenávisť či vzpuru do kouta. Pokud národní, politické a morální okolnosti zapříčiní, že Kristova radost zůstává uzavřena v nádobách našich duší, pak nic nezískáváme, ba naopak ztrácíme. Promarníme příležitost, aby naše děti i okolní svět zahlédli Krista v nás.

Na své cestě k nalezení Krista, popisuje C S Lewis „jakou byl ohromen radostí“. Během prezidentských voleb v Americe byl národ ohromen historickým obratem vzhledem k morálním hodnotám. Pokud jsou však křesťané okolním světem vnímáni jen jako zástup hněvivých voličů,

zela hala sloužící k bohoslužbám a nad ní byl Quangovy rodiny. Demoliční četa odešla ve 12.40 a zanechala za sebou jen hromadu betonu, kovových výztuží a úlomků dřeva.

Legálnost haly sloužící ke shromážděním a obytných prostor nebyla nikdy zpochybněna, přesto představitel 2. distriktu nařídil najatým dělníkům, aby strhli i část budovy nacházející se za čtyřmetrovým přístavkem.

Paní Quangová dělníky prosila, aby budovu neničili, načež jí jeden z nich odvětil: „*Prosím, mějte pro nás pochopení, jsme jen nádeníci a děláme to jen proto, abychom měli co jíst. Nechceme vaši sborovou budovu ničit, a budeme si dávat velký pozor, abychom nepoškodili žádnou část přenosného vybavení.*“

## POKRAČUJÍCÍ PROBLÉMY

Mennonitští křesťané si koupili pozemek a poprvé na něm zahájili výstavbu v roce 1995. Sbor rostl a tak byla v roce 1999 budova rozšířena. V červenci 2002 křesťané připojili k zadní části budovy čtyřmetrový přístavek, ve kterém se nachází také bazén sloužící ke křtům. Místní oficiální představitelé, kteří podnikli proti mennonitské církvi v uplynulém roce celkem 77 represivních akcí, upozornili na určité nesrovnalosti související s výstavbou. Mennonitští křesťané uvedli svůj postoj v oficiálním vyjádření, na které však orgány nikdy nereagovaly.

Později se představitelé pokusili proti společenství se zpětnou platností aplikovat nový územní plán města. Kromě toho namítali, že se nově vybudovaná část ústředí nachází příliš blízko kanalizačního systému a nařídili její demolici. Minulý měsíc Quanga informovali, že pokud nenechá část budovy odstranit do konce června, udělají to sami během července. Svůj slib s použitím hrubé síly dodrželi.

Později se na místo dostavili křesťané, kteří se o incidentu dozvěděli, aby paní Quangovou potěšili. Někteří jí rovněž pomohli s odklizením sutin. Jistý americký diplomat přišel zjistit skutečnosti o incidentu a nabídl paní Quangové svou podporu. Dnes (20. července)



se vypravila utěšit Quangovou a její děti také delegace Vietnamského evangelikálního společenství vedená Rev. Pham Dinh Nhanem.

Jedenatřicetiletá Quangová je matkou tří dětí a v červnu byla zvolena do funkce prezidentky Vietnamské mennonitské církve. Její manžel, který si v současné době odpykává tříletý trest odnětí svobody za údajné „*bránění úřední osobě ve výkonu povinnosti*“, byl nedávno převezen do věznic v odlehlé provincii Dak Lak, takže návštěva nyní představuje dva dny a dvě noci strávené na cestách. Quangová informovala, že je na tom manžel velmi špatně po zdravotní stránce a že trpí v důsledku těžkých prací, které je nucen vykonávat.

Rev. Quang již v minulosti trpěl vysokým krevním tlakem a *žaludečními a střevními* potížemi. V práci několikrát omdlel. Během půlhodinové polední přestávky se nemá možnost dostatečně posilnit ani si odpočinout.

Nátlak vyvíjený na Vietnamskou mennonitskou církev (sdružení domácích společenství) pokračuje v nezmenšeném rozsahu, navzdory údajné liberalizaci legislativy v oblasti náboženství. Quangová napsala dva dopisy ministerskému předsedovi Phan Van Khaiovi, ve kterých mu položila dotaz, jakým způsobem by bylo možné mennonitskou církev legalizovat; nedostala však žádnou odpověď. Policisté pravidelně přepadají malé, pokojné modlitební a biblické skupinky v mennonitském ústředí a násilím odvádějí účastníky na policejní stanici k výslechům, které zpravidla trvají několik hodin.

Ve svědectví zaslaném Výboru pro mezinárodní vztahy (International Relations Committee) Sněmovny reprezentantů Spojených států, které bylo předneseno v rámci rozpravy o Vietnamu 20. června, mennonitský misiónář Truong Tri Hien, který loni uprchl z Vietnamu, dokumentoval, jak místní představitelé systematicky zneužívali úřední moc k pronásledování mennonitské církve. V rozhovoru pro agenturu Compass uvedl: „*Demolice mennonitského ústředí je dalším zjevným příkladem tohoto zneužívání úřední moci.*“

potom křesťané přicházejí o příležitost. Křesťané musí vyjít za to, co někteří označují jako hněv. (V Efezským 4,26 se praví: „*Hněvati-li se, nehřešte.*“)

Co bychom měli očekávat, když bude svět ohromen naší radostí? Taková radost v Hospodinu vždy vyústí v prohlédnutí nedospělých a krátkozrakých. Nebudeme však svou radost okázale vystavovat v kampaních v domnění, že se tak změní svět. Radost je však jedno z mnoha znamení, že jsme se změnili my sami. Ježíš zpíval v Getsemane píseň, zatímco jeho nepřátelé organizovali jeho vraždu. Ale Ježíš nezpíval proto, aby se jim vysmíval, ale na stvrzení, že je v Božích rukách (Matouš 26,30).

Jakákoli nepřátelská atmosféra ke křesťanství není naším problémem. Ježíš nám přece jasně řekl, že kdo bude žít zbožně, bude trpět protivenství. On sám strpěl kříž, neboť viděl radost, která na něho čekala. Protože máme věčný život, je protivenství, se kterým se setkáváme, označováno v Písmu jako lehké soužení. Jako křesťané máme jednoduché povolání: Následovat Krista a ukazovat přemáhající radost. Ale i když je naše radost uprostřed nepřátelského okolí nepoznána, má svou velkou cenu, neboť tehdy můžeme obětovat radostné díky Bohu.

Naši pracovníci, kteří navštěvují místa utrpení věřících, viděli, jak radost z evangelia přivedla k obrácení muslimské teroristy v Nigérii a Egyptě. Dobrá zpráva změnila srdce čínských a vietnamských policistů nebo zase vězeňských dozorců v Iránu. Nenechme se vykolejit zprávami o otevřeném nepřátelství ze strany těch, kteří se nikdy nesetkali se Spasitelem. Hledte ke Kristu, jak dokonává skrze váš život nezaměnitelné poslání a nedbejte na lhotejnost, nepřijemnou zvědavost a nenávisť světa. Vyzdvihněte své světlo na horu. Vzmužte se, aby ztracená

ovce byla vaším prostřednictvím ohromena milosrdenstvím, láskou a radostí Dobrého Pastýře, který zná její zoufalství.

– Tom White, *Hlas mučedníků*, USA

## ■ Čína

### POLICIE ZAÚTOČILA V DOBĚ KATOLICKÉ MŠE – KNĚZ A DESET DALŠÍCH ZATČENO

Čínské úřady zatkly 25. července katolického kněze, seminaristu a devět farníků, kteří se účastnili mše v privátním domě v Pingtanu v provincii Fujian. Podle Nadace kardiála Kunga se v domě ke mši shromáždilo kolem padesáti věřících, aby se modlili za jednoho farníka nemocného rakovinou, když náhle do domu vtrhla policie a přerušila bohoslužbu. Farníci, kteří se pokoušeli zabránit zatčení otce Lin Daixiana, a mnozí jiní byli surově zbiti a mnozí utrpěli zlomeniny nebo přišli o zuby. U některých byl dokonce zjištěn otřes mozku. Rovněž dům byl silně poškozen.

Je to již počtvrté, co byl od října 2000 otec Lin zatčen. Je členem podzemní katolické církve, která zůstává poslušná Římu. Toto zatčení kontrastuje se ustanovením Anthony Dang Mingyana jako pomocného biskupa Xianu samotnými vládními úřady se schválením Vatikánu. Tato dohoda se zdála být prvním krokem ve zlepšení vztahů mezi Čínou a Vatikánem.

Minulý týden se Hlas mučedníků rovněž dověděl o v pořadí sedmém zatčení biskupa Jia Zhiguo. Ještě téhož dne večer přišla zpráva, že biskup byl propuštěn. Modlete se za otce Lina, biskupa Lia i další, kteří čelí zatýkání a perzekuci ze strany čínských úřadů.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, srpen 2005

## DŮVOD K POCHYBNOSTEM O UPŘÍMNOSTI VLÁDY

Vedoucí domácí církve ve Vietnamu agenturu Compass informovali, že zůstávají „silně skeptičtí“ ohledně vietnamských údajně liberalizovaných zákonů o náboženství, které vybízejí neoficiální společenství k registraci. Od zavedení Zákona o náboženství v listopadu 2004 žádné společenství nabídku registrace nevyužilo. Jedním ze signálů, na které čekají, je právě ukončení represivních akcí, jejichž příkladem byla i demolice části budovy mennonitského ústředí.

Vedoucí si rovněž kladou otázku, zda květnová dohoda mezi Spojenými státy a Vietnamem o zlepšení situace v oblasti náboženské svobody přinese nějaké výhody rozsáhlému a neustále rostoucímu hnutí domácích sborů ve Vietnamu.

– *Compass Direct*, USA, 20. července 2005

## Indie

### svazový stát zpřísní dohled nad náboženskými konverzemi

NOVÉ DILLÍ, 26. července (Compass) – Oficiální představitel svazového státu Madhjarapraděš v severně-centrální části země uvádějí, že místní zákon proti konverzím bude novelizován, aby zajistil lepší dohled nad konverzemi domorodých obyvatel ke křesťanství. Rozhodnutí předcházelo zveřejnění zprávy Narendry Prasada, bývalého generálního ředitele policie, podle kterého misionáři násilím obracejí ke křesťanství vysoké počty osob. Vinu za „obrovské“ počty případů konverzí svaluje kromě křesťanských misionářů také na liknavý postoj místní vlády. Rovněž obviňuje křesťanské misionáře z loňských střetů mezi křesťany a skupinami nesouhlasícími s konverzemi v distriktu Jhabua. Trojice incidentů z nedávné doby dokazuje, že náboženské konverze představují v tomto svazovém státě stále ožehavý problém.

– *Compass Direct*, 26. července 2005

## Nepřizpůsobujte se tomuto věku (Řím 12,2)

V sedmé kapitole Lukášova evangelia čteme, že Jan Křtitel, když byl ve vězení, pochyboval, zda Ježíš je skutečně Mesiáš. Tato nejistota v něm zahlodala, ačkoli on sám o Ježíši prohlásil, že je Beránkem Božím, který snímá hříchy světa. Vězení často vrhá stín na duchovní život člověka.

Jan pochyboval a se svými pochybnostmi se svěřil dvěma svým učedníkům, kteří až do oné chvíle pochybnosti neměli. Byli si jisti, že Ježíš je Spasitel. Ale protože někdo druhý zasel do jejich srdcí pochybnost, vydali se na dlouhou cestu, aby vyprávěli Ježíši o pochybnostech jiného a zeptali se ho na to. Navíc s ním hovořili v přítomnosti dalších lidí a tak se mohla pochybnost rozsemnit do dalších srdcí.

Ježíš odpověděl: „Jděte svou cestou.“ (Lukáš 7, 22)

Nenechte se infikovat špatným postojem nějakého člověka, i kdyby to byl velký prorok.

Křesťanské sestry pracovaly v koncentračním táboře v lese na Sibiři, kde musely kácet stromy. Opodál byly další baráky s vězni, kteří dělali tutéž práci. Jednou večer, když se křesťanské ženy sešly kolem malých kamínků k modlitbě, zabouchal někdo na dveře.

„Otevřete! Nic se vám nestane,“ křičel hrubý hlas. Sestry váhaly. „Otevřete, nebo vyrazí dveře,“ křičelo několik žen.

Když nakonec otevřely, stálo před vchodem dvanáct mužů v zasněžených pláštích. Jeden z nich řekl: „Slyšeli jsme, že jste křesťanky. Vyprávějte nám o Bohu. Třicet let už jsme neviděli žádného kněze. Řekněte nám něco.“

Od toho večera se baráky staly podzemní církví, kde se pravidelně scházeli vězňové. Sestry je vyučovaly ve víře, vyučovaly je evangelium a dávno zapomenutým modlitbám a některé z nich pokřtily. Na oplátku, tito muži, kteří byli uvězněni za kriminální delikty, pracovali místo žen a tak jim poskytli více času k modlitbám.

Toto byly duše, které šly za bolševiků svou vlastní cestou. Také i vy jděte svou cestou, ať vás obklíčují jakékoli obtíže.

Z knihy Richarda Wurmbraunda *Reaching toward the Heights*

Nyní nám můžete také psát na naši e-mailovou adresu:

**[ppc-sf@gmail.cz](mailto:ppc-sf@gmail.cz)**

Další informace v angličtině lze najít na internetových adresách:

**[www.persecution.com](http://www.persecution.com)**

**[www.persecution.net](http://www.persecution.net)**

Starší čísla v elektronické podobě naleznete na internetové adrese:

**[mucednici.prayer.cz](http://mucednici.prayer.cz)**

# H L A S MUČEDNÍKŮ

vychází pětkrát do roka.  
V prosinci vychází dvojčíslo.

Bulletin vydává občanské sdružení  
**Pomoc pronásledované církvi.**  
K hlavním cílům tohoto sdružení patří:  
a) poskytovat hmotnou a duchovní pomoc pronásledovaným a potřebným křesťanům  
b) informovat veřejnost o pronásledování křesťanů  
c) podporovat vydávání literatury, která vypovídá o křesťanských mučednících

Občanské sdružení úzce spolupracuje s celosvětovou misijní organizací *International Christian Association*.

## PĚT HLAVNÍCH ZÁSAD

této misie je založeno  
na Epištole Židům 13,3

1. Poskytovat (v příslušném jazyce) Bible, křesťanskou literaturu a vysílat křesťanské rozhlasové programy do zemí a oblastí, kde jsou křesťané pronásledováni.
2. Poskytovat v těchto oblastech pomoc rodinám křesťanských mučedníků.
3. Organizovat podpůrné projekty na pomoc věřícím, aby v zemích, kde byli pronásledováni komunistickým režimem mohli obnovit svá vyznání i civilní životy.
4. Získat pro Krista ty, kteří vzdorují evangeliu.
5. Informovat svět o krutostech páchaných na křesťanech.

Tento bulletin lze bezplatně objednat na adrese:

**Hlas mučedníků**

**pošt. př. 21**

**377 01 Jindřichův Hradec**

Dobrovolné příspěvky je možné zasílat na účet:

**Pomoc pronásledované církvi  
ČSOB Jindřichův Hradec**

**č. ú.: 131257607/0300**

## Kazachstán

NAVRŽENÝ ZÁKON O NÁBOŽENSTVÍ JE  
JIŽ UVÁDĚN V PLATNOST

Ačkoli restriktivní náboženský zákon nebyl v Kazachstánu ještě plně odsouhlasen, podle zprávy agentury *Forum 18* z 30. května jednají tamní úřady tak, jako kdyby již oficiálně platil. Podle současné legislativy není například požadováno, aby církve musely mít pro svou činnost oficiální registraci. Tu však návrh nového zákona jednoznačně vyžaduje.

Nurulbek Jagalsbajev, pastor kazašského protestantského sboru v městě Atyrau, nyní čelí žalobě, že organizuje sbor bez státní registrace. Zástupce příslušného prokurátora agentuře *Forum 18* sdělil, že „působení církve bez registrace je nepřipustné“.

Ve vesnici Kamenka, ležící takřka na předměstí Alma Aty, byl nedávno jmenován nový „akim“ (nejvyšší správní úředník). Když mu představitelé protestantského sboru Nový život odmítli projevovat přehnanou úctu, kterou vyžadoval, přikázal sbor uzavřít. Podle očitých svědků, „akim“ Raspek Tolbajev vstoupil do sborové budovy během bohoslužeb a začal přítomné věřící proklínat a vyhánět ven. Agentuře *Forum 18* Tolbajev řekl: „Nezajímá mě, zda mají tito protestanté registraci či nikoli. Jsem oblastní akim a oni musí přijít a náležitě se mi představit.“ Pavel Grjaznov, pastor sboru, prohlašuje, že Tolbajev nemá pravomoc sbor uzavřít, a proto jeho příkaz respektovat nebudou. „Tento muž se v našem kraji chová jako aristokrat ve svém panství a nevíme, co mu přelétne přes nos přišť“, vysvětluje Grjaznov.

Ve vesnici Krasnojarka, která leží asi sedmdesát kilometrů od hlavního města jsou mladí lidé, kteří se účastní modlitebních setkání, drženi po škole a nuceni k účasti na „vzdělávacích pohovorech“. Osmiletým dětem učitelé vyprávějí, že modlitba je nebezpečná a může prý vést až k smrti. Děti se rovněž dovídají, že ti, kteří se účastní takových modlitebních shromáždění, se nakonec stanou teroristy. Olga Možajevová, přednostka školního úřadu této oblasti, potvrdila, že ministr pro vzdělávání a vědu učitele požádal, aby se snažili odvrátit děti od navštěvování církevních sborů. Školám je doporučováno vyvíjet nejružnější zájmovou aktivitu, „tak aby dětem již nezbyl čas na chození do kostela“.

Modleme se za všechny kazašské věřící, kteří pro svou víru žijí pod stálým tlakem tamních úřadů. Pamatujme i na to, aby navrhovaný zákon nakonec neprošel a nevešel tak v přímou platnost.

– *Hlas mučedníků*, Kanada, 1. června 2005